

կոչի տօնացոյց կտրել: Ի հայրպատեն տն Նահապետի անձ հայոց կթղկսի. եւ առաջնորդուէ սքլ եէղմի տն Մինասայ. եւ պատրիարգուէ մայրաքաղաքիս կնտնդնուպօլսոյ Աւետիք վրդպտի. Ի թվականիս հայոց ուժժան (= 1702). յամսեն մայիսի: Արդ՝ հանդիպօղք յայսմ գրկկանս վայելատպի. յիշեցէք ի մաքրփայլ աղօթս ձեր զնուաստ Սարգիսս որ եմ ծառայ աննցն. քանզի բազմաւ ջանիւ աքնելով ի տուէ եւ ի գիշերի թէ ի ժողովումն նր ի մի տուփ. թէ ի տպելս յոյժ աշխատեցայ. ունելով յոյս ի մտի զսք կոյսն Տիրուհի. որոյ այցելու թի՛ն անսպառ եղեցի. ստացողաց եւ աշխատողաց սորին ամէն: Հայր մեր:

Ասոր կը յաջորդէ (էջ 384—392) պարզատօմարական աղիւսակ, որուն մէջերը (էջ 387) կայ հետեւեան՝

Պարզատօմարս խիստ օրինած.

Եօթներակովն դու զգուռն բաց

Որ խիստ խորին է դա մեկնած. զիս

մեղաւոր սարգսիս ողորմի տաք:

Էջ 125. Ով անծանր ընթերցօղք հարք իմ եւ եղբարք Յիշեցէք զմատակարար մատենիս զՍարգիսս. եւ զհոգի ծնողացս իմ. եւ անձ աշխատաւորացս սորին:

1701—2 Աւետիքի բուռն հալածանքներն սկսած էին խաչատուր Էրզրումցւոյն, Մխիթար Արբաժօր, Պետրոս Վ. Թիֆլիզեցւոյն եւ Սարգիս Եպ.ին դէմ: Առջի երեքն գաղտնի հեռացան Պոլսէն: Սարգիս միայն մնաց Պոլիս ծածկուած լատինաց վանքին մէջ եւ կը զբաղէր գրոց տպագրութեամբ: Սոյն Տօնացոյցն ի խնդրոյ Նահապետ կաթողիկոսին Էջմիածնի պատրաստած էր եւ կը տպէր գիշեր ցորեկ աշխատելով: Եւ իրօք այսպիսի Տօնացոյց եւ Աւետարանացոյց